

Spillelederens arkiv over Thomas Walters forfatterskab 1798-1841

*Often when I think on one thing or another,
I am not far from mad.*

- Jørgen Jürgensen

Thomas Walters værker opstod i lakunerne mellem hans eventyr. Kun i sygdomsperioderne, fængslerne og de lange begivenhedsløse dage til søs og i kolonierne greb han til pennen. Hans rige produktion markerer ham utvivlsomt som forfatter, men kun i den udstrækning, at han også var eventyrer. Fiktionen var for ham udelukkende et værktøj til at udtrykke egne meninger og beskrive egne oplevelser. Han baserede troværdighed på erfaring, og måske netop derfor valgte han at erfare så meget i sit liv, som han gjorde.

Walters forfatterskab er præget af den samme spændvidde og selvmodsigende flertydighed som hans selvskabte skæbne. De fleste af hans manuskripter fandt aldrig vej til trykken, og de få, der gjorde, udkom kun i nogle få hundrede eksemplarer. Potentialet til et dramatisk litterært eftermæle kan der dog ikke sættes spørgsmålstegn ved. Af samme grund har Kosmos bedt spilpersonerne tilintetgøre alle de af hans kendte værker, de måtte finde undervejs. Valget er dog i sidste ende spilpersonernes eget og et af de få, der ikke behøver bliver truffet i selve situationen. Som genstande med personlig tilknytning til Walter kan værkerne nemlig stoppes i rygsækken og tages med fra opholdssted til opholdssted på spilpersonernes rejse gennem forfatterens erindring. Ligeledes kan et manuskript, der sendes til udgivelse i én scene (typisk gennem et af Walters litterære bekendtskaber), dukke op i trykt format i en anden scene.

Arkivets første del er henvendt til dig. Det er den, du skal dykke ned i, hver gang spilpersonerne finder et værk og beslutter sig for en titel fra deres liste (de oplagte opholdssteder at finde et værk er markeret med en “*”, men det står dig frit for at lade dem dukke op, hvorend det måtte passe dig og scenariet). Under de forskellige titler finder du en kort beskrivelse af værket og en opremsning af hvilke mulige konsekvenser, du kan lade det have for spilpersonerne at finde det. Bemærk, at konsekvenserne er delt op i de umiddelbare konsekvenser ved at finde værket og konsekvenserne ved at udgive det.

Arkivets anden del består af de handouts, spilpersonerne skal have udleveret, når de finder et værk. Bemærk, at spilpersonerne øjeblikkeligt bliver fortrolige med indholdet af værkerne. De bliver med andre ord og uden direkte at være klar over det selv forfatterne til et værk, så snart de holder det i hånden. Hvor andet ikke er angivet i arkivet, er der ikke krediteret nogen forfatter(e) for værkerne.

Værkernes indflydelse på spilpersonernes rejse

“Bekendtgørelse af Islands Selvstændighed” (oprørske proklamation trykt på sammenrullede plakater, der tydeligvis aldrig har været hængt op)

Umiddelbare konsekvenser: Spilpersonerne kan modtage kodebeskeder, blive gjort tegn til af mystiske fremmede og opsøgt af unge revolutionære, der er villige til at dø for dem.

Konsekvenser ved ophængning: Hvis spilpersonerne hænger plakaterne op på Island, kan de få øjeblikkelig status af eneherkere på øen. Folket støtter dem troligt i kampen mod den danske guvernør og hans soldater. Forlader spilpersonerne Island, taber de øjeblikkeligt deres status, og vil herefter blive betragtet som utilregnelige særlinge på øen. Hvis de hænger plakaterne op andre steder end på Island, kan det blive opfattet som en provokerende vittighed og medføre, at danske agenter begynder at overvåge og jage dem som “farlige systemkritikere”.

“Description of the Kingdom of Shandaria and Adventures of King Detrimedes”
(udgivet skønlitterært manuskript om et utopisk samfund i et fiktivt land)

Umiddelbare konsekvenser: Spilpersonerne kan blive hjemsøgt af spøgelse af en gammel mand. Han påstår at være den selvsamme europæer, hvis rejse til Shandaria er beskrevet i manuskriptet. Han fortæller, at han besøgte landet i sin ungdom, men at han nu har været død i 15 år og ikke kan finde hvile, før manuskriptet bliver udgivet, og sandheden om det uopdagede lykkeland Shandaria kendt for alle og enhver.

Konsekvenser ved udgivelse: Tilværelsen kan blive hed for spilpersonerne, da værket placerer sig et kontroversielt sted mellem sund fornuft og kristen tankegang. Hverken Kong Detrimedes rationelle angreb på kristendommen eller den besøgende europæers forsvar af religionen tilkendegiver værkets egentlige stillingtagen. Såvel kirkens mænd som fanatiske rationalister vil uundgåeligt føle sig gået for nær og forsøge at få bogen trukket tilbage og spilpersonerne retsforfulgt.

“Historical Account of a Revolution on the Island of Iceland” (udgivet historisk dokument, der forsvarer en nyligt gennemført revolution på Island)

Umiddelbare konsekvenser: Spilpersonerne kan blive kontaktet af den skotske geolog sir George Mackenzie. Han har netop selv færdiggjort en længere afhandling om sine rejser og observationer på Island, herunder en beskrivelse af den selvsamme revolution, som spilpersonernes dokument omhandler. Mackenzie tilbyder dem penge for ikke at udgive deres manuskript, da han frygter, at indholdet vil udfordre og underkende hans egen bog. Hvis spilpersonerne nægter at lade sig bestikke, kan Mackenzie hyre et par professionelle tyve til at stjæle manuskriptet fra dem.

Konsekvenser ved udgivelse: Proletariatet kan udråbe spilpersonerne til folkehelte og foregangsmænd i kampen for en omfordeling af verdens goder. Myndighederne dementerer samtidig værket, og spilpersonerne kan ende som brikker i et farligt politisk spil på tværs af samfundsklasserne. En ny virkelighed af demonstrationer, strejker, politiske stormøder og regeringsbetalte lejemordere kan tone frem omkring dem.

“History of the Origin, Rise and Progress of the Van Diemen’s Land Company” (to omfangsrige avisartikler, der forsvarer en delvis privatisering af kolonierne)

Umiddelbare konsekvenser: Begeistrede agenter for Van Diemen’s Land Company kan opsøge spilpersonerne med tilbud om at samle og udgive artiklerne i en lille bog. Agenternes eneste krav er, at spilpersonernes navne forbliver anonyme, da visse ikke nærmere definerede omstændigheder omkring deres fortid åbenbart vurderes at kunne komme til at kaste et dårligt skær over udgivelsen.

Konsekvenser ved udgivelse: Den engelske regerings repræsentanter i Van Diemen’s Land frygter, at selskabet, som artiklerne forsvarer, langsomt vil overtage styringen af øen. De afslører spilpersonerne som forfattere af bogen og fremhæver “uheldige episoder” fra deres hidtidige rejse gennem Walters erindring. Spilpersonerne kan pludselig opleve at blive mødt med skepsis og mistro overalt, hvor de kommer frem i den hvide mands verden.

“Observations on the Funded System” (samfundskritiske avisartikler samlet og udgivet i en lille bog i Hobart Town, Van Diemen’s Land)

Umiddelbare konsekvenser: Spilpersonerne kan blive overrasket af pantefogeden og hans mænd, der flår dem for alt af værdi og beder dem møde i retten dagen efter (retssagen kan evt. foregå på spilpersonernes næste opholdssted). I retten erklæres de for fallit og dømmes til gældsfængsel på ubestemt tid.

NB! Da avisartiklerne allerede *er* udgivet, kan følgende gælde fra og med, at spilpersonerne finder værket: De møder generelt større modstand og mere modvilje fra bedrestillede og indflydelsesrige borgere. Aristokrater og handelsbaroner hentyder med slet skjult sarkasme til udgivelsens “lattervækkende udfordring” af overklassens suverænitet.

“Sermon in Newgate Prison” (noter til en prædiken for dødsdømte straffefanger)

Umiddelbare konsekvenser: En engelsk præst kan opsøge spilpersonerne og opfordre dem til at holde den prædiken, det er kommet ham for øre, at de har skrevet. Han roser dem for deres bestræbelser på at “reformere egne og andres liv” og udtrykker håb om, at de vil fortsætte med deres teologiske studier, “nu hvor de er blevet frikendt”.

Konsekvenser ved at holde prædiken: Hvis spilpersonerne gennemfører deres prædiken, opstår der tumult blandt tilhørerne. En gruppe straffefanger bryder fri af deres lænker og kalder spilpersonerne for “hellige hyklere”, der tror sig udvalgte og i stand til at belære, blot fordi de er blevet frikendte.

“State of Christianity in the Island of Otaheite” (missionskritisk teologisk afhandling udgivet i Reading, London)

Umiddelbare konsekvenser: Tilfældige og upåfaldende borgere kan pludselig spytte efter spilpersonerne på gaden og kalde dem for “Antikrist”. Folk, der har købt afhandlingen, kan dukke op og forlange deres penge tilbage fra spilpersonerne selv.

NB! Da afhandlingen allerede *er* udgivet, kan følgende gælde fra og med, at spilpersonerne finder værket: Præster og andre gejstlige kalder dem for “ulve i fåreklæder” og lyser dem i band fra prædikestole og gadehjørner. Missionærer slår korsets tegn, når de møder dem, og forsøger at underlægge dem en streng eksorcisme, der mest af alt minder om tortur.

“The Copenhagen Expedition Traced to Other Causes than the Treaty of Tilsit”
(pro-britisk essay om englændernes invasion af Sjælland udgivet i London)

Umiddelbare konsekvenser: Hvorend spilpersonerne opholder sig, kan de få øje på nyligt ophængte efterlysningsplakater med tegninger af dem selv. De er eftersøgt for højforræderi mod den danske krone. Senere kan det komme dem for øre, at den danske hofurmager Jørgen Jürgensen på sit dødsleje er gået i forbøn for dem og har fået dem benådet af kongen.

NB! Da essayet allerede *er* udgivet, kan følgende gælde fra og med, at spilpersonerne finder værket: De opdager, at der cirkulerer rygter om, at de spionerer for England mod Danmark. Overalt i verden kalder patriotiske danskere dem for “nogle hykleriske vendekåber og kujoner” og kan ydermere stikke dem til de lokale danske myndigheder.

“The Religion of Christ is the Religion of Nature” (uudgivet teologisk afhandling om kristendom som essensen af sund fornuft)

Umiddelbare konsekvenser: Spilpersonerne kan blive opsøgt af den gamle gråhårede journalist og kvæker mr. Baker, der tror på, at der findes en kerne af godhed i alle mennesker. Han samler for tiden materiale til en bog om konverterede straffefanger og prøver at få spilpersonerne til at fortælle om deres “forbryderiske fortid”, og hvad den har betydet for deres forhold til religionen.

Konsekvenser ved udgivelse: Spilpersonerne kan skaffe penge til at udgive afhandlingen, hvis de lader den vedlagte anmodning om forudbetaling trykke i en avis e.l. (se spillernes handout om værket). Hvis selve værket trykkes, kan spilpersonerne opdage, at en anonym person har indsat et forfatterbiografisk forord, der i store træk gennemgår deres hidtidige rejse gennem Thomas Walters erindring. Ydermere forsvinder deres provision for bogsælget direkte ned i lommen på den anerkendte journalist og kvæker mr. Baker.

“Travels Through France and Germany” (rejsebeskrivelse udfærdiget som en europæisk stemningsrapport og udgivet i London af det engelske udenrigsministerium)

Umiddelbare konsekvenser: Hvis spilpersonerne tidligere i scenariet har besøgt Nederlandene, Frankrig eller Tyskland kan de genkende deres egne oplevelser blandt dem, der er beskrevet i rejseberetningen (resten er rent digt fra deres egen side). Kort efter at have fundet bogen modtager de ikke desto mindre en check på £1000 af en mand fra det engelske udenrigsministerium. Han takker dem i kryptiske vendinger for ikke at have “afsløret deres dække”.

NB! Da rejsebeskrivelsen allerede *er* udgivet, kan følgende gælde fra og med, at spilpersonerne finder værket: Hver gang de har besøgt et sted i Nederlandene, Frankrig eller Tyskland, sender det engelske udenrigsministerium dem et nyt eksemplar af bogen, hvor det, de netop har oplevet der, er skrevet til.

“Treatise on the Aborigines of Van Diemen's Land” (halvfærdig videnskabelig afhandling om australnegrenes sprog, historie og kultur)

Umiddelbare konsekvenser: Spilpersonerne kan overraskende nok konstatere, at de er i stand til at forstå og gøre sig forståelige på de indfødte australnegres fremmede sprog. Deres chancer for at blive godt modtaget af de forskellige primitive folkefærd, der måtte optræde i scenariet sidenhen, er ligeledes stærkt forbedrede.

Konsekvenser ved udgivelse: Spilpersonerne kan få stor international anerkendelse som og blive tilbudt medlemskab af det prestigefyldte engelske *Royal Society*, der tæller flere af verdens største opdagelsesrejsende og naturvidenskabsfolk. Afhandlingen bliver et pionérværk, der grundlægger en helt ny videnskab: antropologien.

Beskrivelse af Thomas Walters værker

Følgende beskrivelser skal udleveres til spillerne, efterhånden som de finder værkerne:

“Bekendtgørelse af Islands Selvstændighed”

Form: En stak sammenrullede trykte plakater signeret med seglene: “M. S.”, “W. T.”, “M. S.”, “E. S.” og “H. W.”. Bekendtgørelsen er skrevet i et højsvungent sprog, og det er ikke klart, om den benyttede “vi”-form kun hentyder til de fem undertegnede eller også har karakter af en *pluralis majestatis*.

Indhold: Plakaten er en kuriøs blanding af en selvstændighedserklæring og en fri forfatning. Paragraf for paragraf erklæres Island for uafhængig af Danmark, og der proklameres et midlertidigt styre med de fem undertegnede som “protektorer”. Protektoratet skal vare, indtil den islandske nation selv kan mønstre egnede repræsentanter og embedsmænd til at overtage styret og udarbejde en egentlig forfatning. Det er svært at gennemskue, hvor skillelinien går mellem demokrati og diktatur, men storhedsvanviddet og Robin Hood-mentaliteten er ikke til at tage fejl af.

Citater:

Al dansk myndighed er ophørt i Island.

[...] at den fattige og simple mand har lige så megen andel i deres regering som den fornemme.

[... skulle nogen] handle anderledes end her er forordnet, vil han straks blive sat fast, komme under militær ret og skydes inden 2 timer efter at forbrydelsen er begået.

M. S., W. T., M. S., E. S., H. W. – Beskyttere af Øen Island og Højstkommanderende til Lands og Søs.

“Description of the Kingdom of Shandaria and Adventures of King Detrimedes”

Form: Håndskrevet manuskript på 217 sider. Skriften slynger sig smukt og dannet, men strengen er rystet, og linierne ujævne. Papiret er groft med flossede kanter og en let bølget overflade, som om det har været udsat for fugt. Teksten er præget af stavfejl og danismer.

Indhold: Utopisk roman i stil med Mores “Utopia” og Holbergs “Niels Klims Underjordiske Rejse”. En europæer besøger det fiktive idealrige Shandaria, hvor han kommer i audiens hos kongen Detrimedes, som Marco Polo i sin tid gjorde det hos Kublai Khan. Kong Detrimedes fortæller om sin ungdomsrejse til Europa og udnytter lejligheden til at gennemhejle såvel kristendommen som det engelske folk. Efter en række grove satiriske udfald går europæeren i forsvarsposition og forsøger at retfærdiggøre det kristne samfund og den engelske forfatning. Han skænker Detrimedes en kopi af “Det ny Testamente” og holder en lang prædiken om treenigheden, den ubesmittede undfangelse og næstekærlighedsprincippet. Til slut bliver det dog kongen for meget, og på bogens sidste side bortviser han europæeren fra det utopiske idealrige Shandaria. Værkets egne sympatier er uklare – indledningsvis synes de at gå i retning af Shandaria, afslutningsvis at pege hen mod Europa.

Citater:

The Kingdom of Shandaria is governed by one King, [...] who exercises all the functions of Royalty without control or restrictions.

[... Christ] must have been a complete madman, who established doctrines so fatal and pernicious that the Christian Nations are never at peace, but are constantly at war – some to support some of his doctrines; others to support others.

The privilege of an Englishman to insult his Sovereign is called liberty.

Indeed, their (the Englishmen's) wickedness must be great, for there are more people hanged in England, and transported from there, than from all other countries together.

“Historical Account of a Revolution on the Island of Iceland”

Form: Håndskrevet dokument på 384 sider. Skriften er jævn, men med mange udeladte og sammenpressede ord, som om det er gået for hurtigt, eller pennen har haft svært ved at følge med tankerne. Passager med vredesudbrud mod de engelske myndigheder er streget over af en fremmed pen.

Indhold: Dokumentet indledes med en bøn – formodentlig til de fremtidige forlæggere – om ikke at omskrive og formilde beretningen for at behage borgerskabet. Herefter følger en udførlig redegørelse af omstændighederne vedrørende en revolution på Island. Redegørelsen er skrevet i 3. person flertal, men det er uklart, hvorvidt der er tale om flere personer eller blot en formel skrivemåde. Det fortællende “vi” beskriver, hvordan det afsætter Islands danske guvernør, overtager magten på øen og til sidst fængsles af en engelsk flådekaptajn på gennemrejse. Dokumentet har karakter af et forsvarsskrift og slutter dramatisk af med en hyldest til ytringsfriheden og et håb om, at sandheden må sejre over løgnen.

Citater:

Where, in the name of God, is there any man in Iceland who can make a just complaint?

If we have shed the blood of a fellow-creature, either in a just or an unjust manner, let our heads pay for it!

If the British Government has a power to crush, it has also the power to be merciful.

[...] if we should have to act our part again, we would act exactly in the same manner again.

“History of the Origin, Rise and Progress of the Van Diemen’s Land Company”

Form: To omfattende avisartikler revet ud af hver deres udgave af *Colonial Advocate* fra Hobart Town i Van Diemen’s Land. Artiklerne er skrevet i den redaktionelle “vi”-form og er lange nok til at kunne udgøre en hel lille bog.

Indhold: Artiklerne er henvendt til offentligheden i forsvar for *Van Diemen’s Land Company*, der har været under skarp kritik fra regeringen. Selskabet er et privatejet foretagende, der finkæmmer de uudforskede egne af Van Diemen’s Land i et forsøg på at finde frugtbare jordområder. Målet er sidenhen at opkøbe dem og hjælpe til med at starte nye bosættelser og landbrug op. Artiklerne indleder med at gøre op med den herskende myte om, at selskabet blot ønsker at privatisere og udnytte kolonien, og sammenligner det derefter med det tilsvarende *British East India Company*, som har været med til at gøre de britiske kolonier i Indien til nogle af de største og mægtigste i verden. Nu følger en detaljeret og heroisk beskrivelse af to af selskabets landekspeditioner gennem svært tilgængelige og endnu ikke kortlagte egne af Van Diemen’s Land. Artiklerne er præget af en underliggende ambivalent holdning til selskabets ledere og slutter af med en underligt påklistret og aldeles umotiveret hyldest af den engelske guvernør i Van Diemen’s Land.

Citater:

[... the Company] is far more restricted in its operations than any Settler on the Island.

That which, between man and man, would be deemed dishonourable and disgraceful, meets with general approbation when put into practice between two States.

It is bad policy to throw a damp over the minds of men who circulate in this country about £20.000 per annum.

“Observations on the Funded System”

Form: En bog på 134 sider, trykt og udgivet i et oplag på 300 eksemplarer i Hobart Town i Van Diemen's Land. Bogen er sammenstykket af en række avisartikler fra *Colonial Times* i Hobart Town.

Indhold: Bogen indledes med et ydmygt forord, der priser Hobart Towns borgere for at have forhåndsbestilt værket og dermed muliggjort dets publikation. De venlige fraser lægges dog snart på hylden til fordel for et teatralsk angreb mod det britiske aristokrati og dets undertrykkelse af folket. Aristokraterne anklages for – med deres dekadente livsstil og vedvarende opfordringer til krigsførelse – at have lagt grunden til Englands £800 millioner store nationalgæld, som det vil være de kommende generationers lod at betale tilbage gennem uhyrlige skatter. Til sidst fremsættes et originalt forslag til, hvordan gælden kan kommes til livs. Forslaget indbefatter, at alle kreditorerne giver afkald på en ottendedel af deres tilgodehavende – dvs. £100 millioner pund. Renterne fra denne sum skal over en årrække bruges til at afdrage de resterende syv ottendedele af gælden uden tab for de stakler, der for tiden stilles til regnskab for deres forfædres og samtidiges dyre vaner.

Citater:

[...] what the people of Europe have to guard against is not so much the power exercised by tyrants as the hypocrisy of the age [...]

Parents, instead of drudging to rear overgrown fortunes to enable their children to live in idleness, luxury and death-like apathy, ought to attend to higher matters.

Every man who is alive in England might refuse to pay the interest on a debt contracted long before he was born [...]

[...] universal happiness is the aim and end of the Creation – therefore, let no one live for himself, but let him live for the good of ALL.

“Sermon in Newgate Prison”

Form: Nogle få sider fyldt ud med tætskrevne noter til en prædiken. Noterne består af stikord og enkelte færdige sætninger. Det vrirler med overstregninger, fodnoter, pile og små tegninger fra den kristne symbolverden.

Indhold: Prædikenen tager sit udgangspunkt i bibelteksten “Be ye always ready, for in such an hour as ye think not, the final summons cometh”. Den synes at være henvendt til dødsdømte straffefanger. Efter en indledende opfordring til at tage biblen til sig, fremhæves religionens tilbud om fælles håb over for filosofiens tilbud om individuel selvtilfredshed. Noterne lægger op til en dramatisk afslutning, hvor det skal erklæres, at fangerne ved at angre deres forbrydelser vil komme til at stå i et bedre lys for Gud end de, der aldrig har syndet.

Citater:

[...] the few moments you have yet to linger in this vale of grief and sorrow should unceasingly be fixed on the salvation of your souls ...

Cicero, one of the greatest Philosophers that ever lived, could not sustain a short banishment from Rome [...] without filling Italy with his lamentations; but Christ died on the Cross without a groan!

There is a mistaken notion that vice produces happiness! Look around you and see what you have gained by your pursuits.

“State of Christianity in the Island of Otaheite”

Form: En bogudgivelse på 175 sider trykt i Reading i England. Bogen konkluderer og afrunder adskillige gange undervejs, som om der indtil sidste øjeblik er blevet føjet ekstra kapitler til den ellers færdige tekst.

Indhold: Forordet er et skånselsløst angreb mod de anmeldere og kritikere, der uvægerligt vil komme til at læse bogen. Herefter følger en bramfri gennemgang af forskellige “reasons for the ill success which attends Christian missionaries in their attempts to convert Heathens.” Med udgangspunkt i missionærerne på Otaheite langes der ud mod den form for skræmmekampagner, som europæerne forsøger at udbrede kristendommen med. Læseren forsikres om, at formålet med bogen ikke er at kritisere den hellige skrift, men at forsvare den mod Antikrist – dvs. missionærerne! Halvvejs inde i bogen skifter stilen fra argumenterede synspunkter til ren fiktion. I en tænkt samtale med en otaheiteansk høvding får europæerne det råd med på vejen, at de burde udbrede deres religion ved at leve som Jesus’ prædikede frem for at true hedningene med Helvedesild og evig fortabelse. Samtalen leder op til et dramatisk klimaks, hvor der ikke blot foreslås, at det kun burde være de lærde, der missionerer, men hvor der også sættes spørgsmålstejn ved, om europæerne overhovedet har ret til at omvende hedningene. Bogen afsluttes med en polemik over problemet med de mange modstridende retninger inden for kristendommen – og konklusionen bliver en fornægtelse af dem alle til fordel for den ene lære, der er baseret på “God-given reason and conscience”.

Citater:

No sooner does a fanatic tinker, tailor or barber leave off his trade and embrace preaching, before he pretends to be inspired by the Holy Ghost.

As soldiers, they might be useful; as preachers, they are only exposing their own folly, and bringing our religion into contempt.

Those that do not understand our religion must think us doubly criminal, doubly hypocrites, for knowing what we ought to do, and for neglecting to do it.

“The Copenhagen Expedition Traced to Other Causes than the Treaty of Tilsit”

Form: En lille bogudgivelse trykt i London i 130 eksemplarer. Nederst på titelbladet nævnes det, at bogen er “skrevet af danskfødte”.

Indhold: Et essay om Englands invasion af Sjælland i 1807, hvor København blev bombarderet i tre døgn, og den danske flåde erobret. Essayet anfægter den almindelige antagelse, at englændernes uprovokerede angreb skyldtes Tilsit-freden mellem Napoleon og den russiske zar – en pagt, der placerede Danmark i en central rolle som vogter over indsejlingen til Østersøen. Istedet antydes det, at der findes andre og mere subtile årsager til angrebet, men at Danmark under ingen omstændigheder kan tillade sig at klage over englændernes handle måde, da landet mange gange før selv har handlet på samme tilsyneladende vilkårlige vis. Ved således at forkaste danskernes harme som uberettiget går værket endnu et skridt videre og fordømmer den efterfølgende krigserklæring mod England. Hvad, der begyndte som en alternativ årsagsforklaring til angrebet, ender som et dybtfølt forsvar for englændernes overgreb.

Citater:

[...] the meanest cobbler in England has more freedom and independence than any Danish aristocrat!

The declaration of war was the most ridiculous thing possible [...]

Our country is neutral, and we have as much right to defend England's policy as other Danes have to defend the disgusting conduct of that Corsican rascal [Napoleon] whom they so much admire.

“The Religion of Christ is the Religion of Nature”

Form: Håndskrevet manuskript på 411 sider. Skriften er sirlig og let at læse, og det er tydeligt, at manuskriptet er blevet til under gode arbejdsforhold. Vedlagt er desuden et udkast til en pressemeddelelse, der opfordrer folk til at forhåndsinvestere i bogen for at skaffe penge til at trykke den.

Indhold: Manuskriptet er indledningsvist skrevet i “vi”-form og begynder med den tilsyneladende sandfærdige beskrivelse af en nær vens livsforløb. Fra at være rask og sund i sind og krop vaklede han pludselig i troen og mistede grebet om sit liv. Det, der bragte ham ud af fatning, var Gibbons storværk “Decline and Fall of the Roman Empire”, der påstås at være skrevet med “a perpetual sneer at the religion of Jesus Christ.” Først efter en dødsdom og en efterfølgende benådning fandt venen atter Gud. Her slår manuskriptet over i 1. person og lader således venen selv berette om sit syn på kristendommen. Han beskriver den som en fornuftens religion i den forstand, at dens doktriner og etik taler til menneskets grundlæggende sunde fornuft. Der eksisterer ifølge ham ingen kløft mellem rationalisterne og de kristne, hvorfor striden mellem dem er tåbelig og udelukkende bygget på misforståelser.

Citater:

Being naturally of a warm imagination, and under the influence of strong passions, he was led into many errors.

I sincerely believe in the Truth of that tale from the Scripture, in which we are told about the world before the Deluge, for I do not believe it to be in the power of Man [...] to produce a tale of such perfect lucidity.

Should they, who claim that the human body dies like that of an animal in the field, only to be destroyed and mixed together with the basest matter – should they be right, the rest of my life would be utter misery [...].

“Travels Through France and Germany”

Form: Bogudgivelse på 416 sider trykt i London på foranledning af det engelske udenrigsministerium.

Indhold: Bogen beskriver fem personers fodrejse fra Bruxelles over Paris til Berlin. Deres erklærede begrundelse for at rejse til fods er, at de på den måde har bedre føling med folkesjælen og de faktiske livsforhold i de lande, de besøger. Bogen karakteriserer franskmændene som lastefulde, dekadente og pralende, mens tyskerne roses for deres gæstfrihed, generøsitet og ligefremme natur. Spundet ind i beretningen er en række umotiverede hyldester til Englands regerende konservative politikere. Lovsangene er som oftest subtilt arbejdet ind i fx passager, der fremhæver middel- og overklassens manerer og moral på bekostning af arbejderklassens.

Citater:

It is only from a thorough knowledge of the lower orders of the people that we can form any just ideas of the characters of the various nations.

[...] the agents of debauchery, thieves and rogues, all had full employment [in Paris].

No vampire ever contemplates the destruction of another so greedily as the gamester does that of his victim.

Britain and Germany [...] have nothing to dread from the swarms of the East, or the giddy-headed sons of the South.

“Treatise on the Aborigines of Van Diemen’s Land”

Form: Et halvfærdigt manuskript fyldt med naturalistiske skitser og indpakket i groft brunt indpakningspapir. Teksten er ugennemarbejdet og dårligt struktureret, men tydeligvis skrevet med henblik på senere udgivelse.

Indhold: Manuskriptet tegner et portræt af de indfødte australnegre og deres sprog, kultur og historie som observeret på besøg til deres samfund. De indfødte beskrives som primitive samlere og jægere, der på ingen måde var klar til mødet med den overlegne europæiske civilisation. Det længste fragment skildrer den hvide mands historie i Van Diemen’s Land og de brutale nedslagtninger, han har gjort sig skyld i. Netop som tonen nærmer sig det romantiske med digressioner om den ædle vildes levevis, skifter den karakter til det anklagende med blodige eksempler på de indfødtes tilfældige overfald på fredelige nybyggergårde. Et andet fragment oversætter en lang række af de indfødtes ord til engelsk.

Citater:

[...] the aborigines of Van Diemen’s Land are the lowest race on earth.

[The aborigines] are simply shot down like wild beasts in an undeclared war [...]; a war waged against naked nomads by a nation experienced in war – a nation dedicated [...] to the highest principles of justice and to the Christian faith.

The numerous attacks that the Natives have made on defenseless habitations, and the murders they have committed on the white population, have made them more bold and crafty [...]